

Vsi tisoči, ki danes po naši deželi vsak záse iščejo luči, bi hoteli čutiti še koga poleg sebe, biti sredi strnjene skupine, ki je odločena, da si utrě svojo pot. Mnogi bi hoteli vedeti in radi bi poslušali svoje izobražene vodnike, ki bi jim morali povedati resnico, povrniti in utrditi živo véro, ki je niso izgubili po svoji krivdi. Toda treba bi bilo brez oklevanja povedati resnico ne gledé na to, kakó težka utegne biti in koga zadene. Beseda danes ne sme biti več slavnostni govor ali praznični plakat. Gospodje pa so žal izpregovorili slavnostno besedo, nekateri bolj, drugi manj uspelo, ko bi bil primernejši čisto vsakdanji, manj blesteč, pa bolj stvaren pomenek o vsakdanjih te-gobah, ki mučijo in tlačijo našega človeka. Samó docent Stojan Bajjić in pisatelj Anton Ingolič sta se jih dotaknila.

Ni namreč dovolj, zviška na daljavo klicati: Bodite pripravljeni! Treba je priti čisto blizu k človeku, ki se kdo vé kje muči, mu prožiti rokó in ga varno voditi korak za korakom naprej. Življenjsko področje tega človeka je danes takó majhno in ozko, da ni zmožen misliti v abstrakcijah in podobah. Prežihov bajtar in drvar prav takó ne kot kak cafone v abruških hribih, kakor ga je upodobil Silone. Domovina je čisto resničen svet, sestavljen iz tisoč in tisoč človeških življenj in usod. Ko bo naš človek rastel in se utrjeval v tem zemeljskem prostoru, se bo širil in poglobil tudi njegov občutek zemeljske domovine. Zató pa pripravljenost danes ne more biti geslo, temveč naloga, ki bo opravljena, ko bo slednji naš človek čutil, da je vredno živeti. *A. Kos.*

PREMIŠLJENE METODE

V 4. številki je uredniški odbor „Misli in dela“ pod naslovom „Sodobne metode“ opozoril, da sem v svojem poročilu ob priliki opcije na Južnem Tirolskem, ki sem ga objavil v naši reviji, izčrpal in uporabil nekaj podatkov, ki jih je sicer prva objavila „Misel in delo“ izpod peresa prof. dr. Čermelja. (Isti dr. Čermelja članek je izšel brez značke tudi v tedniku „Istra“ iz Zagreba, ki mi je bila zlasti pri roki) Glede na „prijazni“ ton tega opozorila in na druge okolnosti bi zgornje opozorilo prisodil samemu dr. L. Čermelju, ki je sourednik „Misli in dela“. A to ni važno. Res je, da sem — ne da bi imel kakršen koli namen, zlasti pa ne kakor koli zmanjševati zasluge, ki sta si jih oba zgornja pridobila s tem, da sta prva priobčila nekaj podatkov ob priliki plebiscita — uporabil nekaj teh, zlasti statističnih, ki so bili tudi deloma uradni, v svojem poročilu za našo revijo in nisem navedel vira. S tem popravljam to svojo „napako“ s pripombo, da revije pri tem ne zadene nobena krivda. Zato je naslov dr. Čermeljeve opazke „Sodobne metode“, ki pomeni seveda tudi množino, neosnovan.

Ne da bi se spuščal v predolgo razpravljanje, pa moram odkloniti profesorsko pripombo „Misli in dela“, češ, da njenega članka nisem „pravilno razumel“. Gotovo je dovoljeno meni in vsem, da po svoje razumemo in po svoje razlagamo za javnost pri-občene stvari, torej tudi one iz „Misli in dela“. Da bi se v bodoče kdor koli izognil nesporazumu, bi bilo dobro, če bi si „Misel in delo“ ali pa vsaj njen zgoraj imenovani urednik s posebno pripombo zavaroval to, kako je treba njegove članke „pravilno razumeti.“ S tem bi morda tudi ustvarili tako zaželeno istosmernost in istomiselnost. Zase seveda izjavljam, da se bom kljub temu držnil še vedno po svoje misliti in si po svoje razlagati tudi članke „Misli in dela“.

Napihnjeni ton „Misli in dela“ priča, da so bili motivi omenjene pripombe vsekakor drugačni kot samo stvarni. Člankar je tvegál pač strel izza vogala, čigar namen pa je preočiten, da bi zadel. *Joško Žiberna.*

* * *

Opomba. Cenjeni naročniki naj oprostite, ker se je številka zaradi tehničnih ovir zakasnila. — Prihodnja številka izide, kakor vsako leto, 1. avgusta za meseca julij avgust.